

“Tiến lên! Toàn thắng ắt về ta!” – Khi lời hiệu triệu trở thành kỷ luật thực thi

10:27 26/01/2026

Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIV của Đảng vừa khép lại, nhưng dư âm lớn nhất mà Đại hội để lại không chỉ là niềm tin, mà là một mệnh lệnh hành động rõ ràng và không thể trì hoãn. Trong dòng chảy đó, bài viết “Tiến lên! Toàn thắng ắt về ta!” của Tổng Bí thư Tô Lâm mang ý nghĩa đặc biệt: Không chỉ khẳng định thành công của Đại hội, mà quan trọng hơn, chuyển khí thế chính trị thành kỷ luật thực thi của cả hệ thống.

“Tiến lên!” trong bài viết này không còn là một khẩu hiệu mang tính động viên tinh thần. Đó là lời hiệu triệu gắn chặt với trách nhiệm, là mệnh lệnh của thời đại đối với từng cấp ủy, từng tổ chức đảng và từng cán bộ, đảng viên trong giai đoạn phát triển mới của đất nước.

Trước đó, thay mặt Bộ Chính trị, Tổng Bí thư Tô Lâm đã ký ban hành Chỉ thị của Bộ Chính trị về nghiên cứu, học tập, quán triệt, tuyên truyền và triển khai thực hiện Nghị quyết Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIV của Đảng (Chỉ thị số 01-CT/TW, ngày 23/1/2026).

Từ lời hiệu triệu lịch sử đến mệnh lệnh hành động của thời đại

Trong lịch sử cách mạng Việt Nam, những lời hiệu triệu luôn gắn với những thời điểm bước ngoặt của dân tộc. Ngày nay, khi đất nước đã có thế và lực mới sau gần bốn thập niên đổi mới, lời hiệu triệu “Tiến lên! Toàn thắng ắt về ta!” được nhắc lại với một nội hàm mới: hiệu triệu để hành động, để tổ chức thực hiện thắng lợi Nghị quyết Đại hội XIV của Đảng.

Điểm đáng chú ý là thông điệp của bài viết không dừng ở khẳng định hay cổ vũ. Xuyên suốt bài viết là một tinh thần nhất quán: Đại hội XIV chỉ thực sự thành công khi Nghị quyết đi vào cuộc sống, khi mỗi quyết sách được chuyển hóa thành kết quả cụ thể. Chính vì vậy, “Tiến lên!” ở đây mang hàm nghĩa của một mệnh lệnh: đã nhận diện đúng thời cơ thì phải hành động nhanh; đã có chủ trương đúng thì phải làm đến nơi đến chốn; đã hứa với Nhân dân thì phải thực hiện bằng kết quả đo đếm được, người dân được thụ hưởng thật.

Đó là sự chuyển dịch rất rõ sang chính trị của thực thi.

Khi lời hiệu triệu được thể chế hóa thành hành động

Một trong những điểm đột phá quan trọng nhất được Tổng Bí thư Tô Lâm nhấn mạnh là việc lần đầu tiên trong lịch sử các kỳ Đại hội, Nghị quyết Đại hội được ban hành kèm theo Chương trình hành động. Đây không chỉ là đổi mới về hình thức, mà là một bước tiến căn bản trong phương thức lãnh đạo của Đảng trong kỷ nguyên mới.

Chương trình hành động đã cụ thể hóa tinh thần “lựa chọn đúng- triển khai nhanh- làm đến nơi đến chốn- đo lường bằng kết quả”. Mỗi nhiệm vụ lớn đều được xác định rõ mục tiêu, lộ trình, nguồn lực và trách nhiệm thực hiện. Điều này cho thấy Đảng không chỉ đề ra đường lối, mà còn tự đặt mình vào kỷ luật thực thi, tự nâng chuẩn yêu cầu đối với chính mình và toàn bộ hệ thống chính trị.

Ở góc độ quản trị quốc gia, đây là bước chuyển rất quan trọng: từ lãnh đạo bằng định hướng sang lãnh đạo bằng kiến trúc hành động; từ nhấn mạnh “đúng về chủ trương” sang coi trọng “đúng trong tổ chức thực hiện”. Khi lời hiệu triệu đã được thể chế hóa thành chương trình hành động, nó không còn là lời kêu gọi mang tính tinh thần, mà trở thành cam kết chính trị có thể kiểm chứng.

“Dân là gốc” - kỷ luật thực thi được đo bằng kết quả phục vụ Nhân dân

Một nội dung xuyên suốt và có chiều sâu đặc biệt trong bài viết của Tổng Bí thư là tư tưởng “Dân là gốc”. Tuy nhiên, điểm mới không nằm ở việc nhắc lại một

chân lý đã được khẳng định, mà ở cách tư tưởng ấy được đặt vào trung tâm của kỷ luật thực thi.

Lần đầu tiên, yêu cầu “kỷ luật thực thi phải gắn với sự hài lòng của Nhân dân” được nhấn mạnh một cách rõ ràng. Điều này cho thấy “Dân là gốc” không chỉ là nguyên lý chính trị- đạo lý, mà đã trở thành thước đo hiệu quả của chính sách và quản trị. Mọi chủ trương, mọi quyết định, mọi hành động nếu không cải thiện đời sống vật chất, tinh thần của Nhân dân thì đều không thể coi là thành công.

Cách tiếp cận này phản ánh một tư duy quản trị hiện đại: Nhân dân không chỉ là đối tượng thụ hưởng, mà là chủ thể đánh giá cuối cùng của chính sách. Khi sự hài

lòng của người dân trở thành tiêu chí đo lường, thì mọi biểu hiện hình thức, trì trệ, né tránh trách nhiệm đều không còn chỗ đứng. Đây chính là sự hiện đại hóa sâu sắc tư tưởng Hồ Chí Minh trong điều kiện xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa và nền quản trị quốc gia hiện đại.

Từ “nói hay” sang “làm đến nơi đến chốn”: Kỷ luật thực thi trong toàn hệ thống

Bài viết của Tổng Bí thư dành dung lượng đáng kể để phê phán thẳng thắn những căn bệnh đã nhiều lần được chỉ ra: “nói nhiều, làm ít”, “nói hay, làm dở”, “nói không đi đôi với làm”. Việc nhấn mạnh yêu cầu chấm dứt triệt để những biểu hiện này cho thấy tinh thần rất rõ: Đây là thời của hành động và kết quả.

Kỷ luật thực thi được đặt ra đồng thời trên nhiều cấp độ. Trước hết là trách nhiệm cá nhân, đặc biệt là trách nhiệm nêu gương của người đứng đầu. Mỗi cán bộ, đảng viên, nhất là cán bộ lãnh đạo, không chỉ dám nghĩ, dám nói, mà phải dám làm và dám chịu trách nhiệm đến cùng. Cùng với đó là trách nhiệm của tổ chức, gắn quyền hạn với kết quả, gắn đột phá với bền vững. Cao hơn nữa là trách nhiệm chính trị trước Nhân dân và trước lịch sử, coi kết quả phục vụ Nhân dân là thước đo cao nhất của hiệu quả công việc.

Trong logic đó, “Tiến lên!” không còn là một lựa chọn mang tính khuyến khích, mà trở thành nguyên tắc hành động bắt buộc của cả hệ thống.

Khi kỷ luật thực thi quyết định vận mệnh quốc gia

Tổng Bí thư nhấn mạnh giai đoạn 5 đến 10 năm tới là thời điểm bản lề mang ý nghĩa quyết định đối với hai mục tiêu chiến lược 100 năm của đất nước. Mục tiêu đưa Việt Nam trở thành quốc gia có công nghiệp hiện đại, thu nhập trung bình cao vào năm 2030, và quốc gia phát triển, thu nhập cao vào năm 2045,

đòi hỏi tốc độ phát triển cao, liên tục và bền vững.

Trong bối cảnh thế giới biến động nhanh, cạnh tranh chiến lược gay gắt, không gian phát triển không chờ đợi bất kỳ sự chậm trễ nào. Vì vậy, thông điệp “không để một ngày lãng phí, một tuần chậm trễ” không chỉ là lời nhắc nhở về tinh thần trách nhiệm, mà là kỷ luật thời gian của phát triển. Chậm trễ trong giai đoạn bản lề không chỉ là sai lầm quản lý, mà có thể dẫn đến đánh mất cơ hội lịch sử của cả dân tộc.

Chính ở đây, kỷ luật thực thi trở thành yếu tố quyết định. Chỉ khi mọi quyết sách được triển khai nhanh, đồng bộ, quyết liệt ngay từ đầu nhiệm kỳ, đất nước mới có thể tận dụng được thời cơ, vượt qua thách thức và tạo ra bước phát triển nhảy vọt.

“Tiến lên!” - niềm tin gắn với trách nhiệm lịch sử

Khép lại bài viết, Tổng Bí thư Tô Lâm gợi nhắc truyền thống lịch sử kiên cường, bất khuất của dân tộc Việt Nam, đồng thời khẳng định niềm tin vào thế và lực mới của đất nước sau hơn nửa thế kỷ thống nhất. Tuy nhiên, niềm tin ấy không phải là sự lạc quan giản đơn, mà là niềm tin gắn chặt với trách nhiệm hành động.

“Tiến lên!” hôm nay là tiến lên trong cải cách thể chế, trong đổi mới sáng tạo, trong nâng cao năng lực quản trị và trong kỷ luật thực thi. Khi lời hiệu triệu đã trở thành kỷ luật hành động, niềm tin sẽ được bảo chứng bằng kết quả thực tế. Và khi hành động được tổ chức một cách khoa học, quyết liệt, có trách nhiệm, thì thắng lợi sẽ không còn là kỳ vọng, mà trở thành kết quả tất yếu.

Đại hội XIV đã mở ra một giai đoạn phát triển mới. Bài viết “Tiến lên! Toàn thắng ắt về ta!” của Tổng Bí thư chính là lời nhắc nhở mạnh mẽ: đã đến lúc biến mọi quyết tâm thành hành động, biến mọi chủ trương thành kết quả, và biến niềm tin của Nhân dân thành động lực thực thi không gì lay chuyển được.

Bài viết của TS. Nguyễn Sĩ Dũng trên chinhphu.vn